

Suomen pisin tukka

Suomen Kuvalehti oli julistanut joskus 40-luvulla – ties monnenko kerran – kilpailun siitä, kenellä on Suomen pisimmät hiukset. Näistä yhden kisan voitti Saimi -tätini.

Sonkajärvellä vuonna 1900 syntynyt Saimi oli isäni Oton isosisko. Taisin olla ehkä noin viisivuotias, kun pääsin Iisalmesta junakyydillä Kuopioon tätini hoiviin joksikin aikaa. Varmaan hän oli tarjoutunut auttamaan äitiäni, joka saattoi keskittyä pikkuveljeni Riston hoitamiseen kuin minun vahtimiseeni.

Saimin perhe asui isossa omakotitalossa Myhkyrinkadulla Mölymäellä. Olohuoneen ikkunasta oli hyvät näkymät alas Kuopion keskustaan ja Väinölänniemelle. Talossa oli kellarissa kanala ja yläkerrassa tyttöjen huoneet. Pihassa oli yleisen tavan mukainen kotitarvepuutarha. Perheeseen kuului kuusi tytärtä, joista kahdet kaksoset. Taisin olla serkkutyttöjen ylenpalttisen hyvin hellimä pikkupoika.

Kuvassa Saimilla on tukka letitetty "lyhyeksi".

Minun yösjani oli olohuoneessa tätini kanssa. Muistan vielä varsin elävästi, miten tätini huolsi pitkiä hiuksiaan aina kahdesti päivässä. Aamuisin hän letitti tukan pitkiksi palmikoiksi ja kietoi ne sitten huolellisesti päänsä ympärille ja kiinnitti koko komeuden varmuuden vuoksi suurilla ruskeilla hiuspinneillä eräänlaiseksi hatuksi. En muista Saimin koskaan käyttäneen varsinaista hattua. Kaipa 'lettihattu' kelpasi hyvin.

Iltaisin ennen nukkumaan menoa tätini istuutui sängyn reunalle, irrotti rauhallisesti pinnit tukkalaitteestaan, avasi palmikot ja harjasi sitten hiukset huolellisesti isolla harjalla. Sängyn vierelle oli nostettu selkänojallinen tuoli yöpöydäksi. Tuolilla oli aina iso ruskea paperipussi, johon Saimi sitten laittoi harjaan kertyneet irtohiukset. Tämän jälkeen hän asetteli suoristetut hiuksensa tuolin selkänojalle yöksi roikkumaan ennen makuulle asettumistaan.

Tukan kasvu oli Suomenennätysluokkaa: ajan oloon paperipusseihin kertyi hiuksia niin runsaasti, että kullekin kuudelle tyttärille riitti sohvatyynyn täytteeksi oman äidin hiukset.

Jostain syystä minulle ei jäänyt tuolta ajalta oikeastaan mitään muistikuvaa Saimin miehestä Aatusta. Tyttärien lähdettyä maailmalle Saimi -tädilläni riitti vielä "virtaa" muun muassa kunnallispolitiikkaan – jopa kaupunginvaltuutetun hommiin.

Kirjoitti muistikuviaan Martti O. Huttunen 2021.